

Resolució 425/2020, de 13 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 312/2020

Administració reclamada: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Informació reclamada: Denúncies i altra documentació relativa al llentiscle.

Sentit de la Resolució: Inadmissió parcial i estimació parcial

Resum: Al ser l'objecte d'aquesta Reclamació informació pública, a més a més d'ambiental, és procedent la via de reclamació davant la GAIP, que és competent per resoldre-la, si bé el règim jurídic que haurà d'aplicar prioritàriament a aquests efectes és el de l'LAIA i supletòriament el de l'LTAIPBG. Si el web oficial de la Generalitat fa difusió de la possibilitat de presentar sol·licituds d'informació ambiental per correu electrònic als punts d'informació i l'LAIA no proscriu aquesta possibilitat i es remet a procediments que ben bé podrien ser els reflectits pel full informatiu que s'acaba de referir, caldrà concloure que hi ha una regulació (formal o informal) especial que permet aquesta pràctica, de manera que no seria pertinent invocar l'aplicació (supletòria) de l'article 26 LTAIPBG i seria procedent el correu electrònic adreçat al punt d'informació del Departament (inclòs el DARPA, que també forma part de la Generalitat) per demanar informació ambiental. L'emissió d'informes no és assimilable al dret d'accés a la informació pública, que es circumscriu a la informació que es troba en poder de l'Administració, definició en la que coincideixen els articles 2.b LTAIPBG i 3.1.a LAIA; l'article 29.2 LTAIPBG preveu la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública que demanen l'emissió d'informes jurídics i l'article 33.2 RGAP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, i és evident que l'emissió d'un informe resta al marge d'aquest dret. El fet que no s'informi de l'estat ni del resultat de la tramitació dels expedients no suposa cap desatenció de les obligacions derivades del dret d'accés a la informació pública, perquè aquestes qüestions no havien estat demanades a la sol·licitud, ni tenien perquè inferir-se d'ella; per tant, la Reclamació en relació amb aquesta pretensió ha de ser inadmesa per manca de congruència amb la sol·licitud. Si la informació es troba físicament a mans del DARPA, però aquest Departament no té la capacitat real de prendre-la i facilitar-la a la persona reclamant, difícilment pot tenir la consideració d'informació pública als efectes de l'exercici del dret d'accés a ella. Si bé la seva admissibilitat es basa principalment en la declaració administrativa en el sentit de què el DARPA no disposava, a causa de la pandèmia, de més informació que la donada, la seva versemblança requereix també una referència mínima al detall de les circumstàncies i dels motius que impedeixen als serveis del Departament de disposar de la informació concreta que no es facilita a causa de la situació provocada per la Covid19, essent insuficient una mera referència general a aquesta situació; i és que si bé cal tenir comprensió envers les limitacions al dret d'accés a la informació pública derivades de la situació excepcional provocada en els serveis administratius per la pandèmia, aquesta invocació no pot esdevenir una excusa genèrica per reduir sense més explicacions l'abast d'aquest dret.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Entitats ambientals. Informació ambiental. Reclamació contra lliurament parcial. Emissió d'informes. Correu electrònic. Consultes. Emissió d'informes. Congruència de la reclamació. Informació en poder de l'Administració.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 7 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 312/2020, presentada per la Lliga per a la defensa del patrimoni natural contra el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARPA), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. L'entitat reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. Segons manifesta l'entitat reclamant, el 7 d'abril de 2020 hauria presentat la següent sol·licitud al DARPA, tot invocant la Llei 27/2006, de 18 de juliol, d'accés a la informació ambiental (LAIA): "La Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA), (...) amb motiu dels fets relatius a la recol·lecció massiva de llentiscle (*Pistacia lentiscus*) arreu del país, Atès el nostre escrit de data 18/12/2019, i la vostra resposta de data 03/04/2020 segons la qual el DARP estaria "treballant en l'elaboració d'una norma per la regulació del llentiscle", i (...) "només és possible denunciar i sancionar infraccions tipificades en la normativa. Aquesta tipificació es podrà recollir en l'ordre de regulació". Atès que, com ja us vam exposar en el nostre escrit de data 18/12/2019, la Llei estatal 43/2003 de forests, tipifica com a infracció en el seu article 67.c) Tallar, cremar, arrencar o inutilitzar exemplars arboris o arbustius d'espècies forestals, llevat dels casos excepcionals autoritzats singularment o els previstos i controlats explícitament en el corresponent instrument d'intervenció administrativa d'ordenació, autorització, declaració responsable o notificació i justificats per raons de gestió de la forest. A l'empara del que disposa la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, SOL·LICITA: 1. Informe pel qual s'argumenti jurídicament, per quin o quins motius el DARP considera que la tala de llentiscle en terreny forestal, feta sense autorització de la persona titular de la forest, no és constitutiu de la infracció tipificada en l'esmentat article 67.c) de la Llei estatal 43/2003, de forests. 2. Nombre de denúncies administratives per recol·lecció de llentiscle aixecades pel Cos d'Agents Rurals de la Generalitat de Catalunya, en el període 1 de gener de 2016 a 31 de març de 2020. Amb indicació de la comarca, any i breu descripció dels fets denunciats. 3. Nombre de denúncies administratives procedents del Cos d'Agents Rurals, de Mossos d'Esquadra, de la Guàrdia Civil i d'altres agents de l'autoritat, rebudes per les Assessories Jurídiques del DARP, per recol·lecció de llentiscle, en el període 1 de gener de 2016 a 31 de març de 2020. Amb indicació de la comarca, any, i cos de procedència de la denúncia i breu descripció dels fets denunciats. 4. Nombre de denúncies administratives rebudes per les Assessories Jurídiques del DARP que han motivat obertura d'expedient administratiu sancionador. Amb indicació de quina infracció s'ha atribuït, quina ha

- estat la resolució de l'expedient, comarca i any dels fets i, en cas de resolució sancionadora ferma, valor de la sanció i de la indemnització pels danys causats. 5. Nombre de denúncies administratives rebudes per les assessories jurídiques del DARPA que no han motivat obertura d'expedient administratiu sancionador. Amb indicació dels motius pels quals no s'ha obert, comarca i any dels fets. 6. Informació concreta d'en quin estat de tramitació es troba aquesta "norma per a la regulació del llentiscle" en el qual el DARP estaria treballant".
3. Segons la documentació aportada per la Reclamació, el 30 de juny de 2020 el DARPA hauria contestat la sol·licitud anterior tot indicant el nombre total de denúncies administratives de recollida de llentiscle i la relació de comarques afectades, així com també el nombre total de procediments sancionadors oberts (en els quals, en cas d'acreditar-se la responsabilitat s'hauria imposat una sanció de 100 euros, al tractar-se de faltes lleus) i que si les denúncies es produeixen en un espai natural protegit, es traslladen als Serveis territorials del Departament de Territori i Sostenibilitat, que seria el competent per instruir expedient sancionador en aquests casos.
 4. La Reclamació presentada el 7 de juliol de 2020 es fonamenta en què la resposta del DARPA no s'ha donat "el més aviat possible", tal com requereix l'article 10 de la Llei 27/2006, sinó a l'últim dia del termini legal establert i que la resposta donada no satisfà totes les qüestions plantejades: no es fa distinció del cos de procedència de les denúncies, no hi ha una breu exposició dels fets, no s'informa de l'estat ni del resultat de la tramitació dels expedients, no s'exposen els motius pels quals no s'actua de manera generalitzada sobre la base de l'article 67.c de la Llei 43/2003 (tot i que els expedients sancionadors dels quals el DARPA informa aplicarien aquest precepte), el DARPA no deriva la sol·licitud al Departament de Territori i Sostenibilitat perquè informi en relació amb les actuacions fetes en casos de denúncies en espais naturals protegits i no s'informa de l'estat de tramitació d'una futura norma per la regulació del llentiscle.
 5. El 9 de juliol de 2020 la GAIP requereix a l'entitat reclamant l'esmena de la Reclamació, als efectes d'aportar còpia de la resolució del DARPA i de la data de recepció. L'entitat reclamant aporta, el mateix dia, còpia de la resposta del DARPA indicada a l'antecedent 3.
 6. El 10 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DARPA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 7. El 6 d'agost de 2020 la GAIP rep l'informe del DARPA, que invoca l'article 26 LTAIPBG (segons el qual les sol·licituds d'accés a la informació pública es poden fer per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la identitat del sol·licitant, la informació a la qual es vol tenir accés, la

forma o el format en què es prefereix tenir accés a la informació i una adreça de contacte) i considera que l'entitat reclamant va incomplir el primer dels requisits indicats, perquè va presentar la sol·licitud per correu electrònic, que és un mitjà que no permet tenir constància de la identitat de la persona sol·licitant. Indica que per aquest motiu la sol·licitud no va seguir la tramitació establerta per l'LTAIPBG, sinó que es va gestionar i respondre com una consulta i no com una sol·licitud d'informació pública. Invoca l'article 29.2 de la LTAIPBG, que estableix que són inadmeses a tràmit aquelles sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens. Indica també que el primer punt de la sol·licitud és la petició d'un informe jurídic sobre el posicionament del DARP en relació a la tala del llentiscle i que aquesta informació no es va lliurar a l'entitat reclamant ja que s'havia d'elaborar expressament. Finalment, manifesta que respecte de la informació que es va enviar a la entitat reclamant, es va trametre tota aquella informació de la que es disposava en aquell moment, tenint en compte la situació excepcional generada per la Covid-19.

8. El 6 d'agost de 2020 la GAIP envia a l'entitat reclamant la documentació facilitada per l'Administració.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i règim jurídic aplicable

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

En aquest cas, però, l'entitat reclamant, al presentar la sol·licitud d'informació, invoca l'LAIA, fet que comporta que la iniciativa s'hagi de qualificar d'accés a la informació ambiental i, per tant, justifica valorar fins a quin punt procedeix en aquests casos la via de reclamació davant la GAIP i quin ha de ser el règim jurídic aplicable a la reclamació corresponent.

La disposició addicional 1ª.2 LTAIPBG estableix que "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter

supletori, per aquesta llei". L'accés a la informació ambiental té un règim d'accés especial regulat per la seva normativa específica (l'LAIA), de manera que s'haurà d'aplicar preferentment aquesta regulació especial i supletòriament l'LTAIPBG.

En matèria de recursos i reclamacions o de garantia del dret d'accés a la informació ambiental, l'article 20 de l'LAIA es remet als procediments d'impugnació establerts amb caràcter general: "El públic que consideri que un acte o, si s'escau, una omisió imputable a una autoritat pública ha vulnerat els drets que li reconeix aquesta Llei en matèria d'informació i participació pública, pot interposar els recursos administratius regulats en el títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i altra normativa aplicable i, si s'escau, el recurs contenciós administratiu que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa". A la vista d'aquesta remissió general i d'allò previst per la disposició addicional 1ª.2 LTAIPBG, cal entendre que la posterior promulgació de l'LTAIPBG comporta que la via opcional de reclamació davant de la GAIP, se suma amb caràcter supletori als recursos ordinaris previstos per l'LAIA, sempre que l'objecte de la Reclamació sigui accés a informació ambiental que tingui també la condició d'informació pública. És a dir, la via de la reclamació davant la GAIP forma part del règim supletori aplicable a l'accés a informació ambiental.

Aquesta interpretació se sustenta tant en la disposició addicional 1ª.2 LTAIPBG, com en el fet que l'LAIA no regula cap procediment especial de garantia jurídica en relació amb les sol·licituds d'informació ambiental, com en el caràcter opcional de la reclamació davant la GAIP i, per tant, en el fet que comporta una ampliació o reforçament dels drets i de les garanties d'accés a la informació pública ambiental, en benefici evident d'aquest dret.

A la vista de les anteriors consideracions, cal concloure que al ser l'objecte d'aquesta Reclamació informació pública, a més a més d'ambiental, és procedent la via de reclamació davant la GAIP, que és competent per resoldre-la, si bé el règim jurídic que haurà d'aplicar prioritàriament a aquests efectes és el de l'LAIA i supletòriament el de l'LTAIPBG.

2. Valoració de l'admissibilitat de la sol·licitud i de la Reclamació

El DARPA argumenta en el seu informe la inadmissibilitat de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, perquè va ser presentada per un mitjà de comunicació que no dona constància de la identitat de qui la presenta (correu electrònic), incomplint d'aquesta manera un dels requeriments de l'article 26 LTAIPBG, motiu pel qual el Departament l'hauria considerada una consulta i l'hauria tramitat en aquesta condició i invoca l'article 29.2 LTAIPBG, que estableix la inadmissibilitat de les consultes. Aquestes consideracions venen avalades per documents que acrediten l'entrada de la sol·licitud pel punt d'informació, la justificació del correu electrònic i del punt

d'entrada per part l'entitat reclamant manifestant que opta per aquesta via perquè té caducat el certificat digital i la tramesa de la sol·licitud des del punt d'informació a "consultes forestals" del DARPA.

Efectivament, el correu electrònic no és un mitjà que doni constància de la identitat de les persones que l'envien i, per tant, no compleix el primer dels requeriments establerts per l'article 26 LTAIPBG per presentar sol·licituds d'accés a la informació pública; en conseqüència, el DARPA no estaria obligat a tramitar la iniciativa com una sol·licitud d'informació pública i podria donar-li la consideració de consulta informal, que és el que ha fet.

Ara bé, no està clar que el règim aplicable per a la presentació de la sol·licitud hagi de ser el de l'article 26 LTAIPBG, perquè l'LAIA que, segons l'argumentació del fonament jurídic anterior, estableix el règim d'aplicació preferent, preveu en el seu article 10.1 que "les sol·licituds d'informació ambiental s'han d'adreçar a l'autoritat pública competent per resoldre-les i s'han de tramitar d'acord amb els procediments que s'estableixin a aquest efecte", sense preveure cap mena de requeriment sobre si les sol·licituds s'han de presentar o no amb un mitjà que acrediti la identitat de qui les presenta. Certament, hom podria entendre que aquest buit normatiu s'ha d'omplir supletòriament amb la regulació establerta per l'article 26 LTAIPBG, però la remissió que fa el precepte citat als "procediments que s'estableixin a aquest efecte" dona peu a què hi pugui haver regulació especial sobre la presentació de sol·licituds d'informació ambiental que, sigui el que sigui el seu rang normatiu, resultarien d'aplicació preferent a l'article 26 LTAIPBG.

Aquestes consideracions són pertinents perquè al web del Departament de Territori i Sostenibilitat, en l'apartat sobre "vies d'accés a la informació ambiental", s'hi publica un "full informatiu", segons el qual "l'accés a la informació ambiental és un dret regulat per compromisos internacionals, comunitaris i estatals. L'objectiu definitiu és posar a disposició de la ciutadania, a través de qualsevol canal i format, tota la informació relacionada amb el medi ambient de què disposen les administracions públiques". Tot seguit aquest full informatiu detalla on es pot sol·licitar informació ambiental i inclou a aquests efectes els punts d'informació i els correus electrònics. I per a qualsevol de les vies es garanteix la resolució de la sol·licitud en el termini d'un mes. Per tant, si el web oficial de la Generalitat fa difusió de la possibilitat de presentar sol·licituds d'informació ambiental per correu electrònic als punts d'informació i l'LAIA no proscriu aquesta possibilitat i es remet a procediments que ben bé podrien ser els reflectits pel full informatiu que s'acaba de referir, caldrà concloure que hi ha una regulació (formal o informal) especial que permet aquesta pràctica, de manera que no seria pertinent invocar l'aplicació (supletòria) de l'article 26 LTAIPBG i seria procedent el correu electrònic adreçat al punt d'informació del Departament (inclòs el DARPA, que també forma part de la Generalitat) per demanar informació ambiental.

A més, hi ha altres indicis en el comportament del Departament que apunten a l'admissibilitat de la sol·licitud, malgrat la seva presentació per correu electrònic. En primer lloc, el que proscriu l'article 26.1 LTAIPBG (en el supòsit que aquest precepte fos aplicable) no és la presentació de sol·licituds per correu electrònic, sinó no deixar constància de la identitat de la persona sol·licitant, de manera que en algunes ocasions la GAIP ha admès la validesa de sol·licituds presentades per correu electrònic si l'intercanvi de comunicacions establia la versemblança del reconeixement mutu dels interlocutors i, per tant, una certa constància de la identitat de qui presenta la sol·licitud i de la data en què ho fa; en aquest cas no s'exclou aquesta possibilitat.

En segon lloc, si bé l'informe del DARPA aportat a aquest procediment argumenta la inadmissibilitat de la sol·licitud degut a la seva presentació per correu electrònic, aquesta qualificació no és ni tan sols esmentada a la resposta donada pel DARPA a la persona reclamant, en la que no només no qüestiona l'admissibilitat de la sol·licitud, sinó que reconeix que allò que demana i li facilita és informació. Per tant, en la resposta a l'entitat reclamant no es qualifica la sol·licitud com una consulta, sinó implícitament com una sol·licitud d'informació; el títol de la resposta donada pel Departament és "Assumpte: resposta petició d'informació lletiscle", no "consulta lletiscle".

Finalment, si bé l'informe del DARPA es refereix a la inadmissibilitat de sol·licituds que formulen consultes o demanen informes, en aplicació de l'article 29 LTAIPBG, en cap moment no s'acredita que s'hagi resolt aquesta inadmissibilitat, quan l'article 29 LTAIPBG requereix clarament que les sol·licituds d'informació pública només es poden inadmetre mitjançant resolució degudament motivada.

En atenció a les anteriors consideracions, cal concloure que la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 és una sol·licitud d'informació pública ambiental, que s'ha de regir preferentment per la seva regulació especial i supletòriament per l'LTAIPBG i que en base a aquesta normativa i a les circumstàncies del cas no sembla que procedeixi la seva inadmissió general.

Sens perjudici del que s'acaba de dir, escau valorar la inadmissibilitat parcial de la Reclamació, en relació amb allò demanat pel primer apartat de la sol·licitud ("Informe pel qual s'argumenti jurídicament, per quin o quins motius el DARPA considera que la tala de lletiscle en terreny forestal, feta sense autorització de la persona titular de la forest, no és constitutiu de la infracció tipificada en l'esmentat article 67.c) de la Llei estatal 43/2003, de forests"). L'informe del DARPA aportat a aquest procediment afirma que per satisfer aquesta part de la sol·licitud hauria de redactar l'informe sol·licitat i aquesta prestació no li és exigible pel dret d'accés a la informació pública. Efectivament, aquest primer apartat de la sol·licitud no demana accés a un informe que existeixi en poder del Departament, sinó que aquest li emeti un informe jurídic amb un contingut jurídic determinat; l'emissió d'informes no és assimilable al dret d'accés a la informació pública, que es circumscriu a la informació que es troba

en poder de l'Administració, definició en la que coincideixen els articles 2.b LTAIPBG i 3.1.a LAIA. L'article 29.2 LTAIPBG preveu la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública que demanen l'emissió d'informes jurídics i l'article 33.2 RGAP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, i és evident que l'emissió d'un informe resta al marge d'aquest dret.

En conseqüència, l'admissibilitat general de la Reclamació, no obstant la seva presentació mitjançant correu electrònic, no exclou que s'hagi d'inadmetre en relació amb el primer apartat de la sol·licitud de la que deriva perquè el seu objecte (emissió d'un informe) no és informació pública i, per tant, resta al marge del dret d'accés a la informació pública.

3. Sobre el dret d'accés a la informació reclamada

Un cop fetes les anteriors consideracions, l'objecte de la Reclamació es circumscriu a allò demanat pels apartats 2 a 6 de la sol·licitud d'informació de la que deriva, que sol·liciten el nombre de determinats tipus de denúncies i l'estat de tramitació d'una norma sobre el llentiscle. Sens perjudici de les consideracions més concretes fetes als paràgrafs següents, està clar que la informació sol·licitada és pública (en el sentit que defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, d'estar en poder de l'Administració) i que és de naturalesa ambiental, atesa la definició de l'article 2.3 LAIA ("Informació ambiental: qualsevol informació en forma escrita, visual, sonora, electrònica o en qualsevol altra forma que versis sobre les qüestions següents: a) L'estat dels elements del medi ambient, com l'aire i l'atmosfera, l'aigua, el sòl, la terra, els paisatges i els espais naturals, incloses les zones humides i les zones marines i costaneres, la diversitat biològica i els seus components, inclosos els organismes modificats genèticament; i la interacció entre aquests elements. (...) c) Les mesures, incloses les mesures administratives, com ara polítiques, normes, plans, programes, acords en matèria de medi ambient i activitats que afectin o puguin afectar els elements i factors esmentats a les lletres a i b, així com les activitats o mesures destinades a protegir aquests elements ..."); en conseqüència, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG i 3 LAIA, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits que comportin la seva denegació. No és plausible la concurrència de límits legals a la informació sol·licitada, ni l'Administració n'ha invocat cap, de manera que és procedent declarar el dret de l'entitat reclamant a obtenir-la, sens perjudici de les consideracions següents.

El Departament facilita part de la informació sol·licitada i la Reclamació argumenta les mancances següents en la resposta departamental:

En primer lloc, que "la resposta del DARPA no s'ha donat "el més aviat possible", tal com requereix l'article 10 de la Llei 27/2006, sinó a l'últim dia del termini legal establert". Tenint en compte que la sol·licitud es presenta en ple confinament i estat d'alarma decretats amb motiu del Covid19 i que la

resposta del Departament és donada poc després de l'aixecament de la suspensió de procediments, amb la major part del personal d'oficina de la Generalitat en règim de teletreball, és indubtable que respondre la sol·licitud en termini, més que sigui l'últim dia, és francament meritori. Per tant, aquesta reprovació demanada per l'entitat reclamant no és de rebut.

En segon lloc, que “la resposta donada no satisfà totes les qüestions plantejades: no es fa distinció del cos de procedència de les denúncies, no hi ha una breu exposició dels fets, no s'informa de l'estat ni del resultat de la tramitació dels expedients, no s'exposen els motius pels quals no s'actua de manera generalitzada sobre la base de l'article 67.c de la Llei 43/2003 (tot i que els expedients sancionadors dels quals el DARPA informa aplicarien aquest precepte)”. Sobre els motius pels quals no s'actua de manera generalitzada sobre la base de l'article 67.c de la Llei 43/2003, aquest seria precisament l'objecte de l'informe sol·licitat per l'apartat 1 de la sol·licitud, que per les raons exposades a la part final del fonament jurídic anterior s'ha d'inadmetre, perquè pròpiament no demana informació pública, sinó l'emissió d'un informe. El fet que no s'informi de l'estat ni del resultat de la tramitació dels expedients no suposa cap desatenció de les obligacions derivades del dret d'accés a la informació pública, perquè aquestes qüestions no havien estat demanades a la sol·licitud, ni tenien perquè inferir-se d'ella; per tant, la Reclamació en relació amb aquesta pretensió ha de ser inadmesa per manca de congruència amb la sol·licitud. En quan a les altres mancances indicades (manca de referència al cos de procedència de les denúncies i d'exposició dels fets), són justificades pel Departament amb l'argument que hauria tramès a l'entitat reclamant “tota aquella informació de la que es disposava en aquell moment, tenint en compte la situació excepcional generada per la Covid-19”.

El dret d'accés a la informació pública es projecta damunt la informació que es troba en poder de l'Administració i “estar en poder” vol dir que l'Administració té la capacitat de proporcionar-la, amb independència de què en tingui o no la possessió efectiva, tal com ha considerat la GAIP en anteriors resolucions, per a casos en els que la informació sol·licitada es trobava fora de l'Administració reclamada, però aquesta tenia el poder jurídic de requerir-la. En aquest cas la situació sembla ser la inversa, però pot regir perfectament el mateix criteri general: si la informació es troba físicament a mans del DARPA, però aquest Departament no té la capacitat real de prendre-la i facilitar-la a la persona reclamant, difícilment pot tenir la consideració d'informació pública als efectes de l'exercici del dret d'accés a ella. En relació amb aquesta justificació adduïda pel DARPA escauen les dues consideracions següents:

(i) Si bé la seva admissibilitat es basa principalment en la declaració administrativa en el sentit de què el DARPA no disposava, a causa de la pandèmia, de més informació que la donada, la seva versemblança requereix també una referència mínima al detall de les circumstàncies i dels motius que impedeixen als serveis del Departament de disposar de la informació concreta que no es facilita a

causa de la situació provocada per la Covid19, essent insuficient una mera referència general a aquesta situació; i és que si bé cal tenir comprensió envers les limitacions al dret d'accés a la informació pública derivades de la situació excepcional provocada en els serveis administratius per la pandèmia, aquesta invocació no pot esdevenir una excusa genèrica per reduir sense més explicacions l'abast d'aquest dret.

(ii) Cal determinar també la vigència temporal de la justificació derivada de les circumstàncies referides al paràgraf anterior, especialment en el sentit de valorar si aquesta Resolució, dictada en un marc de circumstàncies diferents pel que fa a l'afectació dels serveis administratius per la Covid19, ha d'aplicar les circumstàncies vigents en el moment de resoldre la sol·licitud o les actuals. Tal com ha interpretat sistemàticament la GAIP, les resolucions de les reclamacions a aquesta Comissió revisen la tramitació i resolució de les sol·licituds d'informació pública de les que deriven, de manera que han d'atendre a si són o no són procedents les respostes donades per l'Administració reclamada en el moment que varen ser donades, no en el moment de resoldre la Reclamació. A més, l'entitat reclamant podia ser perfectament conscient de les limitacions que tindria el DARPA per facilitar-li la informació sol·licitada, ja que els mitjans de comunicació havien difós àmpliament l'aplicació del teletreball a les administracions públiques i a les empreses i fet referències diverses a les seves limitacions. Per tant, les raons que, si s'escau i d'acord amb les consideracions fetes al paràgraf anterior, justifiquin que el DARPA no facilités part de la informació sol·licitada a causa de les circumstàncies provocades per la pandèmia són les mateixes que ha de tenir en compte la GAIP al dictar aquesta Resolució.

En tercer lloc, que no s'informa de l'estat de tramitació d'una futura norma per la regulació del lletiscle. En relació amb aquesta pretensió, és procedent reproduir les consideracions fetes als paràgrafs anteriors, és a dir: cal que el DARPA expliqui succintament els motius concrets pels quals la situació provocada per la Covid19 als serveis del Departament li impedia, en el moment de donar resposta a la sol·licitud de l'entitat reclamant, informar en concret de l'estat de tramitació d'una futura norma reguladora del lletiscle en la que estaria treballant el DARPA.

En quart lloc, que el DARPA no deriva la sol·licitud al Departament de Territori i Sostenibilitat perquè informi en relació amb les actuacions fetes en casos de denúncies en espais naturals protegits. El Departament sembla tenir clar que la informació relativa a aquest tipus de denúncies no es troba en el seu poder, sinó en el del de Territori i Sostenibilitat. Per tant, el que tenia que fer era aplicar allò previst per l'article 10.2.b LAIA ("Quan l'autoritat pública no tingui la informació requerida ha de remetre la sol·licitud a la que la tingui i n'ha de donar compte al sol·licitant. Quan això no sigui possible, ha d'informar directament el sol·licitant sobre l'autoritat pública a la qual, segons el seu coneixement, s'ha d'adreçar per sol·licitar la informació") per a aquestes situacions i derivar aquesta

part de la sol·licitud al Departament de Territori i sostenibilitat. En conseqüència, és procedent requerir el DARPA perquè faci aquesta derivació.

En conclusió, a la vista de les pretensions formulades per la Reclamació, cal entendre que (i) s'ha d'inadmetre la Reclamació en relació amb la petició d'un informe sobre la qualificació escaient de les infraccions sobre el llentiscle, com també s'ha justificat al fonament jurídic anterior, i també s'ha d'inadmetre en relació amb la petició d'informació sobre l'estat i sobre el resultat de la tramitació dels expedients, perquè això no s'havia sol·licitat al DARPA; (ii) s'ha de requerir al Departament perquè derivi la sol·licitud al de Territori i Sostenibilitat, per tal que informi a l'entitat reclamant sobre les actuacions fetes en espais naturals protegits i (iii) el DARPA ha de justificar més detalladament que ha facilitat la informació que es trobava en el seu poder en el moment de donar resposta a la sol·licitud, en atenció a les circumstàncies provocades per la Covid19 o, subsidiàriament, ha de facilitar a l'entitat reclamant la informació sol·licitada relativa al cos de procedència de les denúncies i als fets denunciats.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 d'agost de 2020, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 312/2020 en relació amb la petició d'un informe sobre la qualificació escaient de les infraccions sobre el llentiscle, perquè l'emissió d'informes resta al marge del dret d'accés a la informació pública, i en relació amb la petició d'informació sobre l'estat i el resultat de la tramitació dels expedients, per congruència amb la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, que no demanava aquesta informació, i declarar la seva admissibilitat en relació amb la resta de pretensions.
2. Estimar parcialment la Reclamació 312/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a la resta d'informació sol·licitada, sens perjudici de les consideracions fetes als apartats següents.
3. Requerir al DARPA perquè, dins del termini de 10 dies, derivi la sol·licitud al Departament de Territori i Sostenibilitat, de conformitat amb els requisits establerts pels articles 10.2.b LAIA i 30.1 LTAIPBG, per tal que informi a l'entitat reclamant sobre les actuacions indicades a la sol·licitud fetes en espais naturals protegits.
4. Requerir el DARPA perquè, dins del termini de 10 dies, exposi més detalladament els motius pels quals no ha donat a causa de les circumstàncies provocades per la Covid19 la informació sol·licitada sobre al cos de procedència de les denúncies, sobre els fets denunciats i sobre l'estat de tramitació de la norma sobre el llentiscle referida a l'apartat 6 de la sol·licitud d'informació; en cas de manca d'una argumentació versemblant dels motius indicats, subsidiàriament el DARPA ha de facilitar a l'entitat reclamant la informació assenyalada en aquest apartat dins del mateix termini.
5. Requerir el DARPA a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 312/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG. Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.